

INTERVIEW van Hubert LARDINOIS — 30 jaar oud

- V. Ons tijdschrift „Tropicultura“ heeft vernomen dat U op doorreis was in België, en wenst U enkele vragen te stellen over uw activiteiten overzee.
Wilt U zich eerst voorstellen?
- A. Mijn naam is Lardinois Hubert, ik ben 30 jaar oud, ik ben van Belgische nationaliteit, ik ben gehuwd en heb twee kinderen (1 1/2 en 3 jaar oud).
- V. Welke is uw vorming?
- A. Ik ben op het platteland in Zaïre geboren. Ik heb oude humaniora en daarna landbouwkundig ingenieur gestudeerd te Louvain-la-Neuve (België), waar ik gediplomeerd werd in 1977. Ik heb deze vorming aangevuld door een certificaat in Tropische Plantenteelt te Gembloux (België).
- V. U had waarschijnlijk de bedoeling een zekere tijd te werken in de ontwikkelingslanden. Hoe heeft U werk gevonden in dit domein, en voor welke werkgever is U vertrokken?
- A. Ik heb naar alle soorten instellingen geschreven om te informeren naar hun doelstellingen en hun eventuele werkaanbiedingen. Na 8 maanden van pogingen om in ontwikkelingslanden te kunnen werken, heeft de FAO, via het ABOS, mij voorgesteld in Mali voor een veeteeltontwikkelingsproject te gaan werken.
- V. Naar welke landen heeft men U gestuurd? Hoelang is U er gebleven? Met welke plaatselijke organismen is U in contact gekomen?
- A. 1. Soedan en Eritrea: 1 maand voor Euro Action Accord ten behoeve van de „Eritrean Relief Association“ te Khartoum.
2. Mali: 3 1/2 jaar met de FAO ten behoeve van de Malinese Dienst voor Vee en Vlees (Qmbevi) te Bamako.
3. Suriname: halfweg een tweejaarlijks contract voor het ABOS voor het Ministerie van L.V.V. (Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw) en B. Dienst Veeteelt te Paramaribo.
- V. Kunt U uw activiteiten samenvatten gedurende uw verblijf overzee?
- A. In Soedan en Eritrea: Hulp aan vluchtelingen afkomstig uit Eritrea.
In Mali: Technische bijstand aan veeteeltontwikkelingsprojecten en aan het vee- en vleesmarketingstelsel.
In Suriname: Instelling van een produktschap voor de varkenssector.
- V. Volgens U, is uw aanwezigheid daar nuttig geweest? Waarom?
- A. In Soedan en Eritrea: zeker omdat wij aan een dringende vraag beantwoorden.
In Mali: Ja, met onze eerste directeur omdat hij onze technische bekwaamheden wilde benutten, maar nee, met de tweede directeur omdat hij de buitenlanders buiten wilde zetten.
In Suriname: ja, omdat men van mijn werk een resultaat afwacht.
- V. U heeft waarschijnlijk enkele problemen betreffende de ontwikkeling op het platteland tegengekomen in het land waar U gestuurd werd? Kunt U deze in het kort ophalen?
- A. In West-Afrika is de gemeenschap zo georganiseerd dat
1. de ouderen alle macht, alle vermogen en het woord over alles hebben. Vroeger was hun ervaring de ganse kennis van de gemeenschap, en nu zien ze vaak de kennis, door hun kinderen opgedaan, als een gevaar voor hun macht. Zo worden veel pogingen tot technische en sociale vooruitgang geblokkeerd,
  2. de sociale dwang tegen de individuen niet bestaat om hebzuchtigheid te remmen. Zo heerst corruptie doorlopend verder.
- V. Wilt U enig commentaar geven over de onderwerpen die tijdens dit kort onderhoud niet opgehaald werden?
- A. De kijk van Europa op ontwikkelingslanden kan edelmoedig, hebzuchtig of zelfs minachtend zijn. In het algemeen ervaren wij als coöperanten dat de volkeren van deze landen heel wat anders zijn dan wat wij van hen via de informatiemiddelen kunnen horen of lezen. Tegenover deze ervaring blijven het vaakst onze Europese aangesprokenen onverschillig. Hetzelfde geldt voor de niet Europese-buitenlanders die in ons land vertoeven. Zo heerst dikwijls onbegrip tussen Europa en de derde-wereldlanden.